

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.11.2013
COM(2013) 814 final

2013/0400 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä
verojärjestelmästä annetun direktiivin 2011/96/EU muuttamisesta**

{SWD(2013) 473 final}

{SWD(2013) 474 final}

{SWD(2013) 475 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yhtiöveropohjan kaventuminen on monien EU-maiden ja EU:n ulkopuolisten maiden poliittisen asialistan kärjessä: siitä on keskusteltu viimeaikaisissa G20- ja G8-ryhmien kokouksissa¹, ja OECD:lla parhaillaan käynnissä olevaa veropohjan kaventumista ja voitonsiirtoa koskevaa BEPS-hanketta pidetään hyvin tervetulleena².

Kaksinkertainen verottamatta jääminen on yksi tärkeimmistä alueista, joilla tarvitaan nopeita ja koordinoituja EU:n toimia. Toimet ovat osa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan jatkuvaa varmistamista; niillä on määrä tukkia kansallisten verojärjestelmien välisten erojen luomat verotuksen porsaanreiät. Kaksinkertaisen verottamatta jäämisen vuoksi jäsenvaltioilta jää saamatta huomattavat verotulot, ja se luo yritysten välistä epätervettä kilpailua sisämarkkinoilla.

Yritysten käytännesääntöjä käsittelevä työryhmä³ tunnisti vuonna 2009 kaksinkertaisesta verottamatta jäämisestä erityisen esimerkin, joka liittyy hybridirahoitusjärjestelyjen verokohtelun eroavuuksiin. Vastauksissa komission vuonna 2012 järjestämään, kaksinkertaista verottamatta jäämistä koskevaan julkiseen kuulemiseen⁴ katsottiin yleisesti, etteivät tällaiset eroavuudet ole suotavia.

Hybridilainajärjestelyt ovat rahoitusinstrumentteja, jotka ovat ominaisuuksiltaan sekä velan että pääoman kaltaisia. Koska jäsenvaltiot kohtelevat verotuksessa hybridilainoja eri tavoin (joko velkana tai pääomana), rajat ylittävän hybridilainan maksuja käsitellään verovähennyskelpoisena kuluna yhdessä jäsenvaltiossa (maksajan sijaintijäsenvaltio) ja verosta vapautettuna voitonjakona toisessa jäsenvaltiossa (maksun saajan sijaintijäsenvaltio), mikä johtaa tahattomaan kaksinkertaiseen verottamatta jäämiseen.

Tämän ongelman ratkaisemiseksi käytännesääntötyöryhmässä hyväksyttiin ohjeistus, jonka mukaan vastaanottavan jäsenvaltion olisi kohdeltava hybridilainojen maksuja verotuksessa samoin kuin lähdejäsenvaltio (eli niiden ei pitäisi vapauttaa verosta sellaisia hybridilainojen maksuja, jotka ovat lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoisia)⁵.

Käytännesääntötyöryhmän hyväksymää ratkaisua ei kuitenkaan voida panna turvallisesti täytäntöön eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 2011/96/EU⁶ (emo-tytäryhtiödirektiivi) nojalla,

¹ G20-johtajien 18. ja 19. kesäkuuta 2012 pidetyn kokouksen loppujulistukset; G20-maiden valtiovarainministerien ja keskuspankkien johdon 5. ja 6. marraskuuta 2012, 15. ja 16. helmikuuta 2013 ja 18. ja 19. huhtikuuta 2013 pidettyjen kokousten tiedonanto; Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan valtiovarainministerien G20-kokouksen yhteydessä marraskuussa 2012 antama yhteislausunto; G8-maiden johtajien 17. ja 18. kesäkuuta 2013 pidetyn huippukokouksen tiedonanto.

² OECD, *Addressing Base Erosion and Profit Shifting*, 2013.

³ Yritysverotuksen käytännesäännöt vahvistettiin talous- ja rahoitusasioiden ministerineuvoston (Ecofin) 1. joulukuuta 1997 pidetyn kokouksen päätelmissä.

⁴ Komissio käynnisti 29. helmikuuta 2012 kaksinkertaista verottamatta jäämistä ja sen mahdollisia vaikutuksia sisämarkkinoihin koskevan tietojen hankintaan pyrkivän kuulemisen.

⁵ Käytännesääntötyöryhmän 25. toukokuuta 2010 julkaiseman raportin (asiakirja 10033/10, FISC 47) 31 kohdassa todetaan, että niiltä osin kuin hybridilainajärjestelyyn kuuluvia maksuja kohdellaan verotuksessa järjestelyn velalliselle vähennyskelpoisina kuluina, jäsenvaltioiden ei pidä vapauttaa tällaisia maksuja verosta osakkuuksien verovapausjärjestelyn mukaisena voitonjakona.

⁶ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

sellaisena kuin se on Kroatian tasavallan liittymisen johdosta muutettuna⁷. Emo-tytäryhtiödirektiivi velvoittaa – erilaisten soveltamisedellytysten mukaisesti – jäsenvaltiot vapauttamaan verosta eri jäsenvaltiossa sijaitsevan tytäryhtiön emoyhtiölle jakamat voitot (tai hyvittämään siitä ulkomailla kannettu vero). Näin siinäkin tapauksessa, että kyseistä voitonjakoa on käsitelty vähennyskelpoisena kuluna jäsenvaltiossa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut.

Tarvetta kehittää konkreettisia tapoja vahvistaa veropetosten ja verojen vilpillisen välttelyn torjuntaa ovat korostaneet sekä Eurooppa-neuvosto maaliskuussa 2012 antamissaan päätelmissä että Euroopan parlamentti 19. huhtikuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa. Euroopan parlamentti kehotti tarkistamaan emo-tytäryhtiödirektiiviä siten, että poistettaisiin EU:ssa hybridirahoitusinstrumenttien kautta tapahtuva verojen vilpillinen välttelytoiminta.

Komission 6. joulukuuta 2012 hyväksymässä veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamista koskevassa toimintasuunnitelmassa⁸ yksilöidään verojärjestelmien välillä olevien verokohtelun eroavuuksien poistaminen yhdeksi lyhyellä aikavälillä (vuonna 2013) toteutettavaksi toimeksi. Tältä osin toimintasuunnitelmassa todetaan: ”*Jäsenvaltioiden kanssa käydyissä yksityiskohtaisissa keskusteluissa on ilmennyt, että tässä erityistapauksessa sovintoratkaisua ei voida saavuttaa ilman emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamista. Tavoitteena on varmistaa, ettei direktiivin soveltaminen estä tahattomasti kaksinkertaisen verottamatta jäämisen tehokasta torjuntaa hybridilainarakenteiden alalla.*”

Toimintasuunnitelmassa ilmoitettiin myös, että yhtiöverodirektiiveissä, emo-tytäryhtiödirektiivi mukaan luettuna, vahvistettuja väärinkäytösten vastaisia säännöksiä tarkastellaan uudelleen, jotta aggressiivisesta verosuunnittelusta annetun komission suosituksen⁹ pohjana olevat periaatteet pantaisiin täytäntöön. Kyseisessä suosituksessa suositellaan, että jäsenvaltiot hyväksyvät yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön aggressiivisten verosuunnittelukäytäntöjen torjumiseksi.

Vaikka nykyiseen emo-tytäryhtiödirektiiviin sisältyy väärinkäytösten vastainen sääntö, se on epäselvä ja saattaa aiheuttaa sekaannusta. Nykyistä kattavamman, erityisesti emo- ja tytäryhtiön välisiin erityispiirteisiin sovitetun yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön sekä aggressiivista verosuunnittelua koskevassa suosituksessa esitettyjen periaatteiden sisällyttämisellä poistettaisiin nämä ongelmat ja tehostettaisiin kansallisella tasolla toteutettuja kansainvälisen veronkierron torjuntatoimenpiteitä. Samalla parannettaisiin jäsenvaltioiden koordinoituja toimia ja varmistettaisiin perussopimuksissa määrättyjen vapauksien noudattaminen sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin ne tulkitsee.

Euroopan parlamentti antoi 21. toukokuuta 2013 päätöslauselman¹⁰, jossa se kehotti jäsenvaltioita ottamaan komission toimintasuunnitelman omakseen ja panemaan aggressiivisesta verosuunnittelusta annetun suosituksen kokonaisuudessaan täytäntöön. Euroopan parlamentti myös pyysi komissiota tarkastelemaan erityisesti jäsenvaltioiden erilaisten verojärjestelmien välillä olevia verokohtelun eroavuuksia ja tekemään vuonna 2013 ehdotuksen emo-tytäryhtiödirektiivin tarkistamiseksi, jotta tarkistettaisiin väärinkäytösten vastaista sääntöä ja poistettaisiin hybridijärjestelyjen helpoksi tekemä kaksinkertaisen verottamatta jäämisen ongelma EU:ssa.

⁷ Neuvoston direktiivi 2013/13/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013, tiettyjen verotuksen alan direktiivien mukauttamisesta Kroatian tasavallan liittymisen johdosta (EUVL L 141, 28.5.2013, s. 30).

⁸ COM(2012) 722.

⁹ C(2012)8806.

¹⁰ Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta (2013/2060(INI)).

Eurooppa-neuvosto pani 22. toukokuuta 2013 pidetyn kokouksensa päätelmissä merkille komission aikomuksen tehdä emo-tytäryhtiödirektiivin tarkistamista koskeva ehdotus ennen vuoden loppua.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Käytännestäntötyöryhmän yhteydessä suoritettujen kuulemisten ja komission vuonna 2012 kaksinkertaisesta verottamatta jäämisestä käynnistämän julkisen kuulemisen (ks. edellä 1 kohta) lisäksi komissio järjesti teknisiä kokouksia jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa huhtikuussa 2013.

Vaikutusten arviointi

Emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamisesta on tehty vaikutustenarviointi. Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan vaihtoehtoisia tapoja muuttaa emo-tytäryhtiödirektiiviä, ja vaihtoehtoja verrataan tilanteeseen, jossa mitään ei muuteta.

Vaikutustenarvioinnista kävi ilmi, että hybridijärjestelyistä aiheutuvan kaksinkertaisen verottamatta jäämisen ja aggressiivisen verosuunnittelun torjunnalla on jäsenvaltioissa myönteisiä vaikutuksia verotuloihin, joihin muutoin vaikuttaisivat asianomaisten osapuolten maksamien verojen vähentyminen sekä verosuunnittelusta ja siihen liittyvistä järjestelyistä aiheutuva verotulojen aleneminen. Vaikutustenarvioinnissa ei ollut mahdollista arvioida määrällisesti parhaiksi katsottujen muutosten tuomia hyötyjä. Asiaan liittyvät luvut eivät kuitenkaan ole ratkaisevassa asemassa päätettäessä torjua hybridirahoitusjärjestelyjä ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä: määrääviä syitä tässä ovat kilpailuun, talouden tehokkuuteen, avoimuuteen ja oikeudenmukaisuuteen – joista sisämarkkinat hyötyisivät merkittävästi – liittyvät syyt.

Hybridilainojen verokohtelun eroavuudet:

Vaikutustenarvioinnissa kävi ilmi, että paras vaihtoehto on kieltää emo-tytäryhtiödirektiivissä sellaisten voitonjakomaksujen verosta vapauttaminen, jotka ovat vähennyskelpoisia toisessa jäsenvaltiossa. Tämän mukaisesti maksun vastaanottavan yhtiön (emoyhtiö tai emoyhtiön kiinteä toimipaikka) sijaintijäsenvaltion on verotettava sitä voitonjakomaksujen osaa, joka on vähennyskelpoinen maksavan tytäryhtiön sijaintijäsenvaltiossa.

Kävi ilmi, että tämä vaihtoehto on tehokkain tapa torjua hybridirahoitusjärjestelyjä, koska se varmistaa verokohtelun johdonmukaisuuden koko EU:ssa. Tällä vaihtoehdolla autetaan myös saavuttamaan emo-tytäryhtiödirektiivin perimmäinen tavoite, joka on tasavertaisten toimintaedellytysten luominen eri jäsenvaltioiden emo- ja tytäryhtiöryhmien sekä saman jäsenvaltion emo- ja tytäryhtiöryhmien välillä. Toivottuna vaikutuksena on se, että kaikkien yritysten toteutuneita voittoja verotetaan asianomaisessa EU:n jäsenvaltiossa ja ettei yksikään yritys voi vältellä veroa hybridirahoitusjärjestelmien tuomien porsaanreikien kautta rajat ylittävissä tilanteissa. Pyrkimyksenä on lopettaa käytäntö, jota ei voida hyväksyä: yhtiöt välttelevät asiaankuuluvaa verotusta.

Väärinkäytöksiä koskeva säännös:

Vaikutustenarvioinnissa kävi ilmi, että tehokkain vaihtoehto olisi saattaa väärinkäytösten vastaiset emo-tytäryhtiödirektiivin säännökset ajan tasalle joulukuussa 2012 aggressiivisesta verosuunnittelusta annetun suosituksen yleisten periaatteiden valossa ja tehdä jäsenvaltioille pakolliseksi vahvistaa yhteiset väärinkäytösten vastaiset säännöt.

Tämä vaihtoehto on tehokkain pyrittäessä saamaan aikaan väärinkäytösten vastaista sääntöä koskeva yhteinen standardi emo-tytäryhtiödirektiivin väärinkäyttöä vastaan. Kaikille jäsenvaltioille yhteinen väärinkäytösten vastainen säännös varmistaa selkeyden ja

oikeusvarmuuden kaikille verovelvollisille ja verohallinnoille. Jäsenvaltioiden nykyiset väärinkäytösten vastaiset toimenpiteet ovat hyvin erilaisia, ja niillä pyritään eri tavoitteisiin, koska ne on suunniteltu kansallisissa olosuhteissa ratkomaan jäsenvaltioille ja niiden verojärjestelmille tyypillisiä huolenaiheita.

Tämä vaihtoehto selkiyttää tilannetta, koska siinä sanotaan yksiselitteisesti, millainen emo-tytäryhtiödirektiivin alalla tarvittava väärinkäytösten vastainen sääntö jäsenvaltioiden on vahvistettava. Siinä näin ollen varmistetaan, ettei EU:n jäsenvaltioissa hyväksytyistä ja täytäntöön pantavista väärinkäytösten vastaisista toimenpiteistä aiheudu EU:n säännösten noudattamiseen liittyviä ongelmia. Lisäksi EU:n direktiiviä sovelletaan kaikkialla samalla tavalla, jolloin poistuu valikoinnin mahdollisuus (eli yritykset eivät voi tehdä välittäjien kautta sijoituksia jäsenvaltioissa, joissa väärinkäytösten vastaiset säännöt ovat höllempiä tai niitä ei ole).

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotuksella pyritään ratkaisemaan hybridien verokohtelun eroavuudet emo-tytäryhtiödirektiivin soveltamisalalla ja ottamaan käyttöön yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö, jotta turvattaisiin tämän direktiivin toimivuus.

Nämä muutokset edellyttävät emo-tytäryhtiödirektiivin muuttamista, joten ainoa mahdollinen vaihtoehto on komission direktiiviehdotus. Välttömän verotuksen alalla asiaankuuluva oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artikla, jonka nojalla komissio voi laatia direktiivejä jäsenvaltioiden säännösten lähentämiseksi suoraan sisämarkkinoiden toimintaan vaikuttavilla aloilla.

Tämän aloitteen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimiessa yksin. Juuri erot hybridirahoituksen verokohtelua koskevien kansallisten lainsäädäntöratkaisujen välillä tekevät verovelvollisille, eritoten yritysryhmille, mahdolliseksi hyödyntää rajat ylittäviä verosuunnittelustrategioita, jotka johtavat pääomavirtojen ja kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla. Yleiseltä kannalta katsottuna ongelmana on lisäksi se, että jäsenvaltioissa omaksutut väärinkäytöksiin sovellettavat lähestymistavat ovat huomattavan erilaiset. Tämä johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen ja nakertaa emo-tytäryhtiödirektiivin perimmäistä tavoitetta, joka on verotuksellisten esteiden poistaminen yritysryhmien muodostamiselta jäsenvaltioiden rajojen yli. Tarvitaan EU:n toimia, jotta aloitteen tavoite saavutettaisiin paremmin. Niinpä ehdotetut muutokset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaiset. Ehdotetut muutokset ovat myös suhteellisuusperiaatteen mukaiset, koska niissä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja näin ollen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman ja tehokkaan toiminnan osalta.

Toissijaisuusperiaate

Hybridien verokohtelun eroavuudet:

Hybridien verokohtelun eroavuuksia ei voida ratkaista yksittäisten jäsenvaltioiden toimin, koska ongelma syntyy eroista kansallisten verojärjestelmien välillä. Yksittäiset koordinoimattomat aloitteet voivat nimenomaan johtaa eroavuuksien lisääntymiseen tai uusien verotuksellisten esteiden syntymiseen sisämarkkinoille.

Kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten muuttaminen ei käy ongelman ratkaisuksi, koska kukin maapari voi päätyä erilaiseen ratkaisuun. Muilla kansainvälisillä ratkaisuilla, kuten yhtiöveropohjan kaventumisesta koskevalla OECD:n aloitteella, ei voida ratkaista EU:n erityisiä huolenaiheita: ne edellyttävät nykyisen EU-lainsäädännön muuttamista.

Käytännesääntötyöryhmässä saavutettua yhteisymmärrystä, jonka mukaan jäsenvaltiot omaksuvat yhteen sovitun lähestymistavan, voidaan soveltaa ainoastaan muuttamalla emoytätärtyhtiödirektiiviä, eivätkä jäsenvaltiot voi tehdä sitä ilman komission ehdotusta.

Väärinkäytöksiä koskeva säännös:

Nykyinen emo-tytärtyhtiödirektiivi sallii jäsenvaltioiden soveltaa sellaisia kansallisia säännöksiä tai sopimusmääräyksiä, jotka ovat välttämättömiä veropetosten ja väärinkäytösten estämiseksi. Tätä säännöstä on luettava siten kuin Euroopan unionin tuomioistuim on sen tulkinnut. Tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetaan periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot eivät saa mennä yhteisön oikeuden yleistä periaatetta pidemmälle torjuessaan väärinkäytöksiä. Väärinkäytösten vastaisilla toimenpiteillä ei myöskään saa aiheuttaa perussopimuksissa määrättyjen vapauksien vastaisia tilanteita.

Lisäksi jäsenvaltioiden nykyiset kansalliset väärinkäytösten vastaiset toimenpiteet ovat hyvin erilaisia ja niillä pyritään eri tavoitteisiin, koska ne on suunniteltu kansallisissa olosuhteissa ratkomaan jäsenvaltioiden erityisiä huolenaiheita ja niiden verojärjestelmien erityispiirteitä. Nykyinen tilanne on epäselvä sekä verovelvollisten että verohallintojen kannalta.

Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen jäsenvaltioiden yksittäiset toimet eivät olisi yhtä tehokkaita kuin EU:n toimet.

Suhteellisuusperiaate

Verottamisvelvoite rajoitetaan koskemaan vain hybridirahoitusmaksujen sitä osaa, joka on lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoinen.

Ehdotettu väärinkäytösten vastainen sääntö on EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetettujen suhteellisuusperiaatteen rajojen mukainen.

Ehdotetut muutokset ovat näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukaiset, koska niissä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi.

Artiklakohtaiset huomautukset

Ehdotuksen tarkoituksena on muokata nykyisen emo-tytärtyhtiödirektiivin johdanto-osan kappaleita, 1 artiklaa ja 4 artiklaa ja saattaa liitteessä I oleva A osa ajan tasalle. Muutokset ja ajantasaistus sisältävät ehdotuksen 1 artiklaan.

Johdanto-osan kappaleet

Ehdotetun muutoksen mukaisesti johdanto-osan kappaleissa selitetään, että verovapausetuudet olisi kiellettävä niiden voitonjakomaksujen osalta, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa vähennyskelpoisia, jotta vältettäisiin, että rajat ylittävät emoyhtiö-tytärtyhtiöiden ryhmät saavat tahattomasti etuja kansallisesti koostuviin ryhmiin verrattuna.

Emo-tytärtyhtiödirektiivin perimmäisenä tavoitteena on tasavertaisten toimintaedellytysten luominen eri jäsenvaltioiden emo-tytärtyhtiöryhmien ja saman jäsenvaltion emoytätärtyhtiöryhmien välillä.

Emo-tytärtyhtiödirektiiviä hyväksyttäessä rajat ylittävät emo-tytärtyhtiöryhmät olivat voitonjakoon sovelletun kaksinkertaisen verotuksen vuoksi yleisesti ottaen kansallisiin ryhmiin verrattuna epäedullisessa asemassa. Kahdenväliset kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset eivät toisin sanoen olleet riittäviä luomaan EU:hun sisämarkkinoita vastaavia olosuhteita.

Tavoitellun tasapuolisuuden aikaansaamiseksi emo-tytärtyhtiödirektiivissä säädettiin i) voitonjakoon sovellettujen lähdeverojen poistamisesta ja ii) jaettujen voittojen taloudellisen

kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä emoyhtiön sijaintijäsenvaltiossa sovellettavan verovapauden tai yhtiöveron hyvityksen avulla.

Sen jälkeen tilanne on muuttunut – viimeisen vuosikymmenen aikana yhä nopeammin.

Rajat ylittävien investointien määrän kasvu on tuonut rajat ylittävälle ryhmälle mahdollisuuden käyttää hybridirahoitusinstrumentteja ja saada niiden avulla perusteetonta etua eri maissa sovellettavan erilaisen verokohtelun ja kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevien kansainvälisten standardien vuoksi. Tämä johtaa EU:ssa – emo-tytäryhtiödirektiivin soveltamisalan vastaisesti – kilpailun vääristymiseen rajat ylittävien ja kansallisesti koostuvien yritysryhmien välillä.

1 artikla

Ehdotettu direktiivi sallisi jäsenvaltioiden toteuttaa toimenpiteitä veropetosten ja verojen vilpillisen välttelyn estämiseksi. Tältä osin komission yksiköt ovat muistuttaneet, että veropetos on yleensä rikoslain nojalla rangaistavaa tarkoituksellista verojen välttelyä ja verojen vilpilliseen välttelytoimintaan yleensä sisältyy laittomia järjestelyjä, joissa verovelvollisuutta peitellään tai se jätetään huomiotta¹¹.

Väärinkäytösten riskin käsittelemiseksi ehdotetaan lisäksi, että nykyinen väärinkäytösten vastainen säännös korvataan yhteisellä väärinkäytösten vastaisella säännöllä, joka perustuu aggressiivisesta verosuunnittelusta annettuun suositukseen sisältyvään vastaavaan lausekkeeseen.

4 artikla

Ehdotetun muutoksen mukaan emoyhtiön sijaintijäsenvaltio ja sen kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltio eivät saa myöntää verovapausetuksia sellaiselle voitonjaolle, joka on emoyhtiön tytäryhtiölle vähennyskelpoinen.

Niinpä kyseisen kohdan a alakohdassa täsmennetään, että vastaanottavan yhtiön (emoyhtiö tai sen kiinteä toimipaikka) sijaintijäsenvaltion on jätettävä verottamatta vastaanotettu jaettu voitto vain siltä osin kuin kyseinen jaettu voitto ei ole vähennyskelpoinen lähdejäsenvaltiossa (eli voittoa jakavan tytäryhtiön sijaintijäsenvaltiossa). Vastaanottavan yhtiön sijaintijäsenvaltion on siis verotettava jaetun voiton sitä osaa, joka on lähdejäsenvaltiossa vähennyskelpoinen.

Tytäryhtiön jakamasta voitosta ei kannettaisi lähdeveroa, koska tytäryhtiön sijaintijäsenvaltiossa suoritettua maksua kohdeltaisiin korko- ja rojaltidirektiivin nojalla koronmaksuna. Neuvoston käsiteltävänä on parhaillaan ehdotus, jonka mukaan korko- ja rojaltidirektiivin mukainen osakkuuden vähimmäistaso 25 prosenttia laskettaisiin emo-tytäryhtiödirektiivin mukaiselle tasolle 10 prosenttiin¹². Hybridirahoitusjärjestelyjä laaditaan lisäksi tyypillisesti jäsenvaltioissa, joissa korkomaksuihin ei kansallisten säännösten tai kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusmääräysten nojalla sovelleta lähdeveroa.

Liitteessä I oleva A osa

Myös direktiivin uudelleenlaatimisen jälkeen jäsenvaltioiden yhtiölakeihin lisättyjen yhtiötyyppien luetteloon ehdotetaan muutoksia. Komissio on vastaanottanut ajan tasalle saattamista koskevan pyynnön Romanialta.

Tätä tarkoitusta varten lisätään w kohtaan seuraavat kaksi yhtiötyyppiä: ”societăți în nume colectiv”, ”societăți în comandită simplă”.

¹¹ SWD(2012) 403, s. 9.

¹² Ehdotus neuvoston direktiiviksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltrimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (uudelleenlaadittu) (KOM(2011) 714).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 2011/96/EU muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

joka ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹³,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 2011/96/EU vapautetaan lähdeverosta osingot ja muut jaetut voitot, joita tytäryhtiöt maksavat emoyhtiöilleen, ja estetään tällaisen tulon kaksinkertainen verotus emoyhtiön tasolla.
- (2) Direktiivissä 2011/96/EU säädettyjen etujen ei pitäisi johtaa kaksinkertaisen verottamatta jäämisen tilanteisiin, joissa luodaan tahattomasti verotuksellisia etuja eri jäsenvaltioissa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöiden ryhmille samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien emo- ja tytäryhtiöiden ryhmiin verrattuna.
- (3) Jotta vältettäisiin jaettujen voittojen verokohtelun eroavuuksista johtuva kaksinkertainen verottamatta jääminen, emoyhtiön sijaintijäsenvaltion ja sen kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltion ei pidä antaa tällaisten yhtiöiden hyötyä vastaanotettuihin voitonjakomaksuihin sovellettavasta verovapaudesta siltä osin kuin tällaiset voitot ovat emoyhtiön tytäryhtiölle vähennyskelpoisia.
- (4) Keinotekoisien järjestelyjen kautta harjoitetun veronkierron ja väärinkäytösten välttämiseksi direktiiviin 2011/96/EU olisi lisättävä sen tarkoitukseen ja tavoitteisiin sovitettu yhteinen väärinkäytösten vastainen säännös.
- (5) On tarpeen varmistaa, ettei tämä direktiivi estä sellaisten kansallisten säännösten tai sopimusmääräysten soveltamista, jotka ovat välttämättömiä veronkierron estämiseksi.
- (6) On tarpeen saattaa liitteessä I oleva A osa ajan tasalle lisäämällä siihen uudet yhtiötyypit, jotka on sisällytetty Romanian yhtiölakeihin.
- (7) Sen vuoksi direktiiviä 2011/96/EU olisi muutettava vastaavasti,

¹³ EUVL C, , s.

¹⁴ EUVL C, , s.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/96/EU seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämä direktiivi ei estä sellaisten kansallisten säännösten tai sopimusmääräysten soveltamista, jotka ovat välttämättömiä veronkierron estämiseksi.”
2. Lisätään 1 a artikla seuraavasti:

”1 a artikla

 1. Jäsenvaltioiden on peruutettava tämän direktiivin edut sellaisten keinotekoisten järjestelyjen tai keinotekoisten järjestelyjen sarjan tapauksessa, jotka on tarkoituksellisesti laadittu väärin verotuksellisten etujen saamiseksi tämän direktiivin nojalla ja joilla syrjäytetään niiden verosäännösten tavoite, henki ja tarkoitus, joihin järjestelyt perustuvat.
 2. Keinotekoisia järjestelyjä tai keinotekoisten järjestelyjen sarjojen osia ovat transaktio, järjestelmä, toimi, toiminta, sopimus, yhteisymmärrys, lupaus tai sitoumus, joka ei ole taloudellisten tosiseikkojen mukainen.

Määrittäessään, onko jokin järjestely tai järjestelyjen sarja keinotekoinen, jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti, esiintyykö siinä jokin seuraavista tilanteista:

 - a) järjestelyn muodostavien yksittäisten vaiheiden oikeudellinen luonnehdinta on ristiriidassa koko järjestelyn oikeudellisen sisällön kanssa;
 - b) järjestely toteutetaan tavalla, jota ei yleensä voida käyttää hyväksyttävässä liiketoiminnassa;
 - c) järjestelyyn sisältyy seikkoja, joilla on toistensa korvaava tai peruuttava vaikutus;
 - d) toteutetut liiketoimet ovat luonteeltaan kehämäiset;
 - e) järjestelystä syntyy merkittävä veroetu, mutta sillä ei ole vaikutusta verovelvollisen ottamiin liiketoimintatariskeihin eikä verovelvollisen rahavirtoihin.”
3. Korvataan 4 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jätettävä verottamatta tämä voitto siltä osin kuin tällainen jaettu voitto ei ole emoyhtiön tytäryhtiölle vähennyskelpoinen; tai”
4. Korvataan liitteessä I olevan A osan w kohta seuraavasti:

”w) Romanian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”societăți pe acțiuni”, ”societăți în comandită pe acțiuni”, ”societăți cu răspundere limitată”, ”societăți în nume colectiv”, ”societăți în comandită simplă”;

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*